

VII ZAKLJUČAK

Prvih 6 meseci 2012. godine nepovratno je izgubljeno za medijske reforme u Srbiji. Gotovo da ništa od onoga predviđenog Medijskom strategijom nije urađeno. U međuvremenu, imali smo izbore na kojima je kreirana nova skupštinska većina. Novu vladu očekuje ozbiljan posao koji bi morao da podrazumeva, između ostalog, i reformu regulatornog okvira, i povlačenje države iz medijskog vlasništva, i reformu javnih medijskih servisa, i kontrolu državne pomoći i suzbijanje monopola na medijskom tržištu i povezanim tržištima, kao što su tržišta oglašavanja i tržišta distribucije medijskih sadržaja. Prve poruke koje medijima stižu iz nove vladajuće koalicije, nisu, međutim, ni dovoljno jasne, niti lišene kontradiktornosti. O tome svedoče, kako optužbe Mladana Dinkića, čija stranka će biti deo i nove koalicije, tako i najave potpune deregulacije u medijskom sektoru, koje su se mogle čuti od Aleksandra Vučića, lidera pojedinačno najjače stranke u novoj vladajućoj koaliciji. Njegovo viđenje medijskih sloboda, odnosno načina na koji će nova vlast na njima insistirati, kroz deregulaciju, odnosno ukidanje Zakona o javnom informisanju, pokazuje da, makar za sada, nova vlast ne razume probleme sa kojima se medijska scena suočava, a posebno je u zabludi ako veruje da je deregulacija čarobni štapić koji bi mogao rešiti nagomilane probleme. Upravo suprotno, Srbiji je potrebna sveobuhvatna i suštinska reforma regulatornog okvira, a ne tek puko ukidanje zakona. Da li će nova vlast biti sposobna da se sa takvim potrebama i zahtevima nosi, ostaje da se vidi.